

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Смолян, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тоничка Д. Кисьова

Членове: Росица Н. Кокудева
Мария Ан. Славчева

при участието на секретаря Мара Ат. Кермедчиева
като разгледа докладваното от Тоничка Д. Кисьова Въззивно гражданско дело № 20235400500139 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 119/21.12.2022г., постановено по гр.д.№ 198/2022г. по описа на Девинския районен съд е осъден Н. З. А., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл.См. да заплати на А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул. „М.“ № *, представлявана от адв. Р. Г. Д., с адрес на кантора: гр. С., бул. „Ц. Б.“ № **, ж.к. Л. № **, ет. *, офис *, в качеството си на родител-баща на А. Н. А. ежесечна издръжка в размер на по 177.00 лева за периода от навършване на пълнолетие 29.08.2021г. до завършване на средното образование при редовна задължителна форма на обучение през месец юни 2022г., в общ размер 1770.00 лева, заедно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателно изплащане, на основание чл.144, във връзка с чл.149 СК, като е отхвърлен иска за разликата над уважения размер от 1770.00 лева до пълния предявен размер от 2500.00 лева, при претендирана месечна издръжка от 250.00 лева, като неоснователен и недоказан. Осъден е Н. З. А., с ЕГН *****, от с.Б., общ. Д., обл. См. да заплати на А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул.М. № * разноски в размер 140.00 лева на основание чл.78,ал.1 ГПК, съобразно уважена част от иска.Осъден е Н. З. А., с ЕГН *****, от с.Б., общ. Д., обл. См. да заплати държавна такса на основание чл.1 Тарифа за ДТ по ГПК, във връзка с чл.69, ал.1, т.7 ГПК в размер 70.80 лева, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин.

Решението е обжалвано в срок в осъдителната му част с въззивна жалба с вх.№ 208/24.01.2023г. от Н. З. А. чрез пълномощника си адв.Т. Д. с оплаквания за неправилност, поради противоречие с материалния и процесуален закон и необоснованост. Излагат се доводи, че изводите на районния съд противоречат на събраните по делото доказателства и установените с

тях факти и обстоятелства, както и на материалния закон. Твърди се, че ищцата не е доказала наличието на предпоставките на чл.144 СК, а именно, че учи редовно в средно учебно заведение, че не може да се издържа от доходите си и имуществото си и че ответникът може да заплаща издръжката без особени затруднения. Сочи се, че за процесния период от 29.08.2021г. до юни 2022г. ответникът не е реализирал такива доходи, от които без затруднения би могъл да заплаща издръжка, тъй като на 20.10.2020г. се е родила дъщеря му Д. Н. А., на която безусловно дължи издръжка на основание чл.143 ал.2 СК. В периода от 21.10.2020г. до 09.12.2021г. е бил безработен и не е получавал никакви доходи, видно от Служебна бележка Изх.№ 182/08.08.2022г., издадена от Бюрото по труда. В периода от месец декември 2021г. до месец март 2022г. е работил в "Спайдер-МС" ЕООД, като е получавал доходи от 252.19 лв. до 671.23 лв. месечно. В периода от 18.03.2022г. до 20.04.2022г. е работил при ЕТ "С. С. - С.С.", като е получавал минимална работна заплата, видно то представените Трудов договор и Допълнително споразумение и за периода от 21.04.2022г. до 10.11.2022г. е бил в отпуск за отглеждане на дъщеря си Д., през което време е получавал обезщетение за раждане на дете по чл.50 ал.7 КСО. Твърди, че от изложеното и от показанията на разпитаните свидетели се установява, че получаваните от него доходи са твърде недостатъчни за собствената му издръжка и за издръжката на малолетното дете Д., на което дължи безусловно издръжка, като това обстоятелство се установява и от публикуваните на сайта на НСИ данни, от които е видно, че през първото тримесечие на 2022г. средния разход на възрастен член на домакинство е в размер на 401.70 лв. Предвид получените през процесния период доходи необоснован е извода на районния съд, че ответникът има възможност да заплаща издръжка на своето навършило пълнолетие дете без особени затруднения. Необоснован е и извода, че ищцата не е имала възможност да работи, тъй като е учела в редовна форма на обучение. Възможността за даване на издръжка е винаги обективна и конкретна и се определя от имуществото и от доходите на задълженото лице, в който смисъл е Решение № 170 от 24.07.2013г. по гр. д. № 1339/2012г., III г. о. на ВКС. В последното съдебно заседание ищцата е представи Диплома за завършен общообразователен лицей от Гимназия и основни класове на лица В., Л., В., Р. Г., от която се установява, че е положила изпити и оценена от преподавателски колектив с Протокол 50/02.06.2022г. като успешно е завършила с оценка от дипломата за завършен общообразователен лицей отличен. От това или друго доказателство не се установява, че посочения общообразователен лицей е съответен като учебно заведение на средното учебно заведение в Република България, като степен на образование, която предоставя, поради което съдът неправилно е приел, че ищцата е доказала, че е учила в средно учебно заведение. Освен това към 02.06.2022г. е постановен протокола на преподавателския колектив за поставяне на оценки, но не се представят доказателства, до кога е продължило редовното обучението на ищцата в общообразователния лицей, с оглед на което, неправилно е прието, че и целия месец юни ищцата е учила в учебното заведение. Ищцата не доказва, че не е реализирала доходи и няма свое имущество, от което да се издържа. Същата при изслушването ѝ в съдебно заседание признава, че през летния сезон работи в заведението на семейството в Г., от което следва, че същата реализира доходи. Моли да бъде отменено обжалваното решение като неправилно и бъде отхвърлен изцяло предявения иск. Претендира за разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263,ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба с вх.№ 534/22.02.2023г. от А. Н. А., чрез пълномощника ѝ адв. Р. Д., в който се оспорва същата като неоснователна. Излагат се доводи, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че след навършване на пълнолетие ищцата е продължила редовно обучение до

завършване на средното си образование, поради което е налице нужда от издръжка за осигуряване на един нормален минимален стандарт от храна, облекло и учебни пособия. По отношение възможностите на двамата родители да дават издръжка се установява, че и двамата в еднаква степен имат не високи месечни доходи и не големи възможности да дават издръжка без затруднения, но ишцата е следвало да завърши средното си образование, като присъствието ѝ в учебни занятия е било абсолютно задължително. Поради този факт е била в невъзможност сама да се издържа. Не притежава и каквото и да е имущество - нито движимо, нито недвижимо, от което може да се издържа. Сочи се, че в закона няма легално определение за понятието "особени затруднения", но същността му се изяснява, като се има предвид същността на издръжката като задължение за доставяне на средства за съществуването на нуждаещия се, с оглед на материалните възможности на родителя, както и с оглед на наличието на други обстоятелства, които пряко рефлектират върху тези материални възможности. Безспорно се доказва нуждата от издръжка, необходима за обучение, учебни пособия, храна, облекло, транспорт и пр., като от доказателствата по делото може да приеме, че ответникът не е в невъзможност да заплаща издръжка до завършване на средно образование. Твърди, че е доказала завършването на средно образование, като е представила диплома за завършен общообразователен лицей пр. № 303 /02.06.2022г. през учебната 2021-2022г., Министерство на образованието и вероизповеданията Регионална Дирекция за начално и средно образование Йонийски острови, дирекция средно образование Л., Гимназия и основни класове на лицей В., Профилираща група-Хуманитарни науки и здравеопазване -здравни и биологични науки. Сочи ,че средното образование в Р. Г. се получава в гимназии и лицеи. Моли да бъде потвърдено обжалваното решение като правилно. Претендира за разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. З. А. лично и чрез пълномощника си адв.Т. Д. поддържа жалбата си.

Въззиваемата А. Н. А., чрез пълномощника си адв. Р. Д. оспорва жалбата.

Смолянският окръжен съд, като взе предвид оплакванията във въззивната жалбау възраженията в отговора и след преценка на събраните по делото доказателства счита, че въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество въззивната жалба е основателна по следните съображения:

Девинския районен съд е бил сезиран с иск с правно основание чл.144 във вр.с чл.149 СК от А. Н. А., с ЕГН ***** срещу Н. З. А., изменен на основание чл.214,ал.1 от ГПК в първото съдебно заседание от 21.11.2022г., за осъждането му, в качеството на неин баща да ѝ заплати издръжка за минало време за периода от навършване на пълнолетие до завършване на средното ѝ образование или за периода от 29.08.2021г. до месец юни 2022г., в размер на по 250.00 лева месечно или общо за 2 500 лева, както и направените по делото разноски. Ишцата е поддържала твърдения, че с Решение №75/26.08.2021г.,постановено по гр.д. №189/2021г. по описа на Районен съд-Девин ответникът, в качеството си на неин баща е бил осъден да ѝ заплаща месечна издръжка в размер на 250.00 лева до навършване на пълнолетие на 27.08.2021г. След навършване на пълнолетие е продължила редовно средното си образование до завършване през м.юни 2022г., поради което не е имала възможност да работи. Живее с майка си в Р. Г. и издръжката ѝ е била поета изцяло от нея. Получаваните от майка ѝ доходи са недостатъчни за покриване на разходите за живот и обучение, поради което претендира баща ѝ да поеме част от издръжка ѝ до завършване

на средното й образование.

Ответникът в отговора на исковата молба е оспорил предявения иск, като твърди, че няма финансова възможност да дава издръжка на ищцата, след навършването й на пълнолетие, тъй като такава издръжка би му създала особени затруднения. Сочи, че на *****г. се родила дъщеря му - Д. Н. А., която е малолетна и на която дължи безусловно издръжка, на основание чл.143, ал.2от СК. Твърди, че доходите му са ниски и не стигат за неговата издръжка и за издръжката на малолетното дете, тъй като за периода от 21.10.2020г. до 09.12.2021г. е бил регистриран като безработен, за периода от м.декември 2021г. до м.март 2022г. е работил в „Спайдер-МС“ ЕООД и е реализирал доходи, които варират от 252.19 лева до 671.23 лева, за периода от 18.03.2022г. до 21.04.2022г. е работил за ЕТ "С. С. - С.С.", и е получавал минимална работна заплата, а от 21.04.2022г. до 10.11.2022г. е в отпуск след навършване на 6-месечна възраст на детето Д., по време на който получава обезщетение по чл.50, ал.7във вр. с чл.163,ал.10 КСО в размер на 794.60 лева за месец юли 2022г. Твърди, че съгласно данните от НСИ през първото тримесечие на 2022г. средния разход на възрастен член на домакинство за: храна и безалкохолни напитки, облекло и обувки, ВиК услуги и потребление на електричество, поддръжка и обзавеждане на жилището, здравеопазване, транспорт, е в размер на 401.70 лева, а за издръжката на детето Д. са необходими поне 300.00 лева месечно. Издръжката по чл.144 СК не е безусловна, тъй като същата се присъжда, само ако не съставлява особено затруднение за задълженото лице, а в случая такава издръжка би му създала особени затруднения и затова моли да се отхвърли иска.

По делото не е спорно и това се установява от представеното Удостоверение за раждане № 564714, издадено от община См., че ищцата А. Н. А. е родена на 27.08.2003г. в гр. См. и че неин баща е ответника Н. З. А., от което следва, че ищцата е навършила пълнолетие на 27.08.2021г. С Решение №75/26.08.2021г., постановено по гр.д.№ 189/2021г. по описа на Районен съд-Девин ответникът е осъден да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер на по 250 лева до навършване на пълнолетие, т.е. до 27.08.2021г. От представеното по делото в легализиран превод Удостоверение от 28.09.2021г., издадено от Р. Г., Министерство на образованието и вероизповеданията, Регионална дирекция за начално и средно образование, Йонийски острови, Дирекция средно образование Л., Гимназия с основни класове на лица В., В., Л., се установява, че ищцата е записана в III клас на лица с номер 424 в регистъра на учениците през учебната 2021г.-2022г. и посещава редовно занятията. Представена е в легализиран превод и Диплома за завършен общообразователен лицей протокол № 303/02.06.2022г., издадена от посочената по-горе Гимназия и основни класове на лица В., от която е видно, че ищцата е посещавала през учебната 2021-2022г. занятията в III клас на Общообразователния лицей, Профилираща група – Хуманитарни науки и здравеопазване – здравни и биологични науки и след като е положила изпити съгласно съответните разпоредби е оценена от преподавателския колектив, с протокол №50/02.06.2022г. като успешно завършила, с оценка от дипломата за завършен общообразователен лицей с общ среден успех при завършване отличен – 19,4 и поведение отлично.

От представено Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 0367/21.10.2021г. се установява, че ответникът Н. А. е баща на Д. Н. А., родена на *****г.

От служебна бележка изх. № 182/08.08.2022г., издадена от Агенция по заетостта, Дирекция „Бюро по труда“ - Д. е видно, че ответникът е регистриран като безработен за периода от 21.10.2020г. до 09.12.2021г.

От Удостоверение изх. № 90/08.07.2022г., издадено от „Спайдер-МС“ ЕООД се установява,

че ответникът в периода от 17.12.2021г. до 31.03.2022г. е работил на длъжността готвач и за периода е получил брутен доход от 2513,55 лева и нетен доход от 1924,23 лева или средно месечно по 481,06 лева.

От представения трудов договор № 004/18.03.2022г. и Допълнително споразумение към него от същата дата е видно, че ответникът е сключил с ЕТ „С. С. - С.С.“, с. Б. трудов договор за длъжността продавач – консултант в хранителен магазин с основно трудово възнаграждение от 710 лева за 8 часов работен ден. Със заповед № 018/20.04.2022г., на основание чл.163,ал.10, изречение първо от КТ, чл.45б, ал.1 от Наредба за работното време,почивките и отпуските, приложено удостоверение за раждане №0367/ 21.10.2021г. и във връзка с постъпила молба на ответника е разрешено да ползва отпуск след навършване на 6 месечна възраст за остатъка до 410 дни за детето Д. Н. А., считано от 21.04.2022г. до 10.11.2022г. От издаденото от НОИ-ТП-См. Удостоверение № 20-00142691/08.08.2022г. се установява, че на ответника са извършени плащания на парични обезщетения на основание чл.50,ал.7 от КСО за м.април 2022г.в размер на 189,19 лева, за м.май 2022г. в размер на 718,92 лева и за м.юни в размер на 832,44 лева.

От майката на ищцата И. И. А. е представена декларация, в която е декларирала, че работи сезонна работа в Р. Г. и е реализирани месечни доходи, за м.май 2022г. -160.00 евро; за м.юни 2022г. – 533.54 евро; за м.юли 2022г. – 572.71 евро; за м. август 2022г. – 572.71 евро и за м. септември 2022г. – 554.89 евро, като през останалите месеци на годината е била безработна.

От показанията на св. Х. Т. Х. се установява,че живее на семейни начала с ответника и на ****г. се е родила дъщеря им Д.. Твърди, че отношенията между ищцата и ответника са обтегнати, тъй като той всячески се опитва да поддържа отношения с нея, пише ѝ, обажда ѝ се, но тя или не отговаря или само кратко казва, че е добре. Тя не проявява интерес, не се обажда по празници и рождени дни, обажда се един път в годината, за да иска пари. Ответникът много пъти ѝ е давал пари, без документ. Той е бил безработен ,работил е сезонно на П., след това в един хранителен магазин в село, а сега ползва отпуска за отглеждане на дете, а свидетелката е започнала работа и получава възнаграждение от 850 лева. Твърди, че за изплащането на издръжката по предходното дело са били в големи затруднения, като е лишавала собственото си дете и себе си от нормални неща и е давала пари от майчинството, за да могат да я изплатят. Сочи, че ищцата е била в България и не се е обаждала, а само веднъж е отишла на работното място на баща си и му поискала да ѝ даде на ръка 2500 лева, за да не води повече дела срещу него. Ответникът бил много разстроен от този факт, но няма възможност да ѝ даде такава сума.

Свидетелката Р. Г. К. твърди в показанията си, че познава семейството на ответника от 17 години, съседи и приятели са. Виждала е ищцата само няколко пъти през тези години. Известно ѝ е , че е Н. е давал пари на ищцата и му е било тежко, че тя идва само за пари, а след това е осъден пак да плаща издръжка, защото не може да докаже, че е давал пари без документ. През м. октомври му се родила дъщеря и в момента е поел грижите за детето и поради това не може да ходи на работа.

При така установеното от фактическа страна правилно районният съд е квалифицирал предявеният иск по чл.144, във вр. с чл.149 от СК.

Съгласно разпоредбата на чл.144 от СК родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или

от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения, а съгласно чл.149 СК издръжка за минало време може да се търси най-много за една година, преди предявяване на иска, като в случая се издръжка се иска в посочения срок.

Ищцата е предявила иск за заплащане на издръжка за минало време от навършването ѝ на пълнолетие на 27.08.2021г. до завършване на средното ѝ образование през м.юни 2022г. или за период от 10 месеца по 250 лева месечно. За да бъде уважен иск по чл.144 от СК в тежест на ищцата е да докаже, че ответникът е неин родител, че продължава да учи в редовно в средно или висше учебно заведение, че не притежава имущество, от което да се издържа и че даването на издръжка от задълженото лице не му създава особени затруднения.

В случая от представеното удостоверение за раждане на ищцата безспорно се установява, че е навършила пълнолетие на 27.08.2021г. и че ответникът е неин баща. Същият с Решение №75/26.08.2021г., постановено по гр.д.№ 189/2021г. по описа на Районен съд-Девин е осъден да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер на по 250 лева до навършване на пълнолетие, т.е до 27.08.2021г.

Установява се и втората предпоставка за уважаване на иска, а именно, че за учебната 2021-2022г. ищцата е продължила да учи редовно и е завършила средното си образование през м.юни 2022г., което е видно от представените Удостоверение от 28.09.2021г., издадено от Р. Г., Министерство на образованието и вероизповеданията, Регионална дирекция за начално и средно образование, Йонийски острови, Дирекция средно образование Л., Гимназия с основни класове на лица В., В., Л. и Диплома за завършен общообразователен лицей протокол № 303/02.06.2022г., издадена от посочената по-горе Гимназия и основни класове на лица В..

Ищцата твърди, че не притежава имущество-движими и недвижимо, от което може да се издържа. С ТР № 6 от 15.07.2014г. на ВКС по тълк.д. № 6/2013г., ОСГК, което е свързано с приложение на трудовото законодателство, но има значение за правилното тълкуване разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, се приема, че доказването на отрицателни фактически твърдения може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти /индиции/, които са основа за доказателствени изводи относно отрицателния факт. Иначе казано, правилото *negativa non sunt probanda* не е абсолютно и обстоятелството, че даден факт е „отрицателен“, само по себе си не изключва възможността същият да подлежи на доказване и тежестта да е за страната, която го твърди. В случая ищцата не установява твърденията си, че няма доходи и не притежава имущество, от което може да се издържа. При изслушването ѝ в съдебно заседание ищцата признава, че през лятото работи в тяхната пицария, която е на мъжа на майка ѝ, но това е сезонна работа, като семейството няма трудова ангажираност през зимата, а се издържа от доходите от пицарията, спечелени през лятото.

От представените писмени доказателства за доходите на ответника не се установява последната предпоставка за уважаване на иск по чл.144 от СК, а именно даването на издръжка от задълженото лице да не му създава особени затруднения. От посочените по-горе писмени доказателства се установява, че за периода от 21.10.2020г. до 09.12.2021г. ответникът е бил безработен, видно от представената служебна бележка от Агенция по заетостта, Дирекция „Бюро по труда“ – Д.; за периода от 17.12.2021г. до 31.03.2022г. е работил в „Спайдер-МС“ ЕООД като готвач и е получил нетен доход от 1924,23 лева или средно месечно по 481,06 лева, видно от представеното удостоверение; за периода от 18.03.2022г. до 21.04.2022г. е работил като продавач-консултант в хранителен магазин на ЕТ „С. С. - С.С.“, с. Б. с трудово възнаграждение от 710

лева, видно от представения трудов договор и допълнително споразумение към него и от 21.04.2022г. до 10.11.2022г. е ползвал отпуск за отглеждане на дете и е получавал обезщетение по чл. 50, ал. 7 от КСО във вр. с чл. 163, ал. 10 от КСО за м. април 2022г. в размер на 189,19 лева, за м. май 2022г. в размер на 718,92 лева и за м. юни в размер на 832,44 лева, видно от представеното удостоверение от НОИ-ТП-Д. или общо за процесния период е получил доход в размер на 4374,78 лева или средно месечно по 437,48 лева. От представените удостоверения за раждане и родствени връзки се установява, че ответникът има още една дъщеря Д. Н. А., родена на ****г., на която съгласно чл. 143, ал. 2 от СК безусловно дължи издръжка.

В съдебна практика безспорно се приема, че издръжката по чл. 144 от СК от родител на пълнолетно дете, докато учи редовно за разлика от издръжката за непълнолетно дете по чл. 143 от СК не е безусловна. Необходимо е от една страна навършилите пълнолетие учаци редовно деца да не могат да се издържат от доходите и имуществото си, а от друга страна родителят да може да я дава без затруднения. От това следва, че само поради обстоятелството, че родителят е трудоспособен и по презумция може да си осигурява доходи от труд, не значи че дължи издръжка на своето навършило пълнолетие дете по чл. 144 от СК. На това основание родителят отговаря само тогава, когато притежава средства над собствената си издръжка, които да му позволяват без особени затруднения да отделя средства и за пълнолетното си дете. Трудоспособността на родителя при липса на доходи и друго имущество е правно значима само в хипотезата на чл. 143, ал. 2 от СК, защото задължението за издръжка в тези случаи е безусловно, т.е. родителите дължат издръжка на ненавършилите пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Безусловността на тази отговорност отпада спрямо пълнолетните деца, които по начало са длъжни сами да си осигуряват издръжката. Изключението е за тези, които учат редовно, и то до определена възраст, като е налице и ограничение с оглед имуществото на търсещия издръжка и имуществото на родителя. Задължението за издръжка към непълнолетното дете има предимство пред издръжката за пълнолетното дете и съответно следва да бъде отчетено с оглед възможностите на родителя, след като покрие и собствените си нужди, да осигури издръжка и за пълнолетното дете. Следователно, когато родителят дължи издръжка на непълнолетно дете и обективно няма достатъчно доходи за осигуряване на собствената си издръжка, то издръжката на пълнолетно учащо се дете би му създала особени затруднения.

В случая за процесния период от 28.08.2021г. до 01.04.2022г. минималната работна заплата за страната, определена с Постановления на МС е 650 лева, а от 01.04.2022г. до м. юни 2022г. е 710 лева или минималната издръжка, дължима за непълнолетното дете Д. за този период е съответно 162,50 и 177,50 лева, съгласно чл. 142, ал. 2 от СК. Линията на бедност, определена с Постановления на МС за 2021г. е 369 лева, а за 2022г. е 413 лева. След приспадане от посочения по-горе среден месечен доход на ответника за процесния период на дължимата минимална издръжка за непълнолетното дете Д., то оставащия за собствената издръжка на ответника доход е под линията на бедност, определена с постановленията на МС, поради което плащането на издръжка и за пълнолетното дете за процесния период ще създаде за родителя особени затруднения. Необоснован е извода на районния съд, че минималния размер на месечна издръжка от 177 лева за пълнолетното дете не би създал за ответника особени затруднения, след като оставащата му сума за собствената му издръжка след заплащане на минимален размер на издръжката за непълнолетното дете, остава под линията на бедност за страната.

С оглед изложеното Възивният съд счита, че обжалваното в осъдителната част първоинстанционно решение е неправилно и като такова ще следва да бъде отменено, като вместо

него бъде отхвърлен предявения иск за издръжка за минало време от пълнолетно дете с правно основание чл.144 във вр. с чл.149 от СК като неоснователен и недоказани в частта , с която ответникът е осъден да заплати разноски по делото да държавна такса и адвокатско възнаграждение. Ищецът по искове за издръжка е освободен от заплащане на държавни такси и разноски на основание чл.83,ал.1,т.2 от ГПК, поради което дължимата държавна такса остават за сметка на бюджета на съдебната власт. Съгласно трайната практика на ВКС обаче, ищецът по искове за издръжка при отхвърлянето им , не е освободен от заплащане на направените разноски от ответника за адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на спора ще следва да бъде осъдена въззиваемата да заплати на жалбоподателя направените от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение за двете инстанции в общ размер на 1400 лева, от които 700 за първоинстанционното производство и 700 лева за въззивното производство. Тъй като ищецът по искове за издръжка е освободен от държавна такса, то същата остава за сметка на бюджета на съдебната власт при отхвърляне на иска.

В отхвърлителната част първоинстанционното решение не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Мотивиран от горното Смолянският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 119/21.12.2022г., постановено по гр.д.№ 198/2022г. по описа на Девинския районен съд, В ЧАСТТА МУ, с която Н. З. А., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл.См. е осъден да заплати на А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул. „М.“ № *, представлявана от адв. Р. Г. Д., с адрес на кантора: гр. С., бул. „Ц. Б.“ № **, ж.к. Л. № **, ет. *, офис *, в качеството си на родител-баща на А. Н. А. ежесечна издръжка в размер на по 177.00 лева за периода от навършване на пълнолетие 29.08.2021г. до завършване на средното образование при редовна форма на обучение през месец юни 2022г., в общ размер 1770.00 лева, заедно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателно изплащане и в ЧАСТТА, с която е осъден Н. З. А., с ЕГН *****, от с.Б., общ. Д., обл. См. да заплати на А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул."М." № * разноски в размер 140.00 лева на основание чл.78,ал.1 ГПК, съобразно уважена част от иска и В ЧАСТТА, с която Н. З. А., с ЕГН *****, от с.Б., общ. Д., обл. См. е осъден да заплати държавна такса на основание чл.1 Тарифа за ДТ по ГПК, във връзка с чл.69, ал.1, т.7 ГПК в размер 70.80 лева, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул. „М.“ № *, чрез пълномощника й адв. Р. Г. Д., с адрес на кантора: гр. С., бул. „Ц. Б.“ № **, ж.к. Л. № **, ет. *, офис * срещу Н. З. А., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл.См. иск с правно основание чл.144 във вр. с чл.149 от СК да бъде осъден Н. З. А. заплати на А. Н. А. в качеството си на родител-баща ежесечна издръжка за минало време в размер на по 177.00 лева за периода от навършване на пълнолетие 29.08.2021г. до завършване на средното образование при редовна форма на обучение през месец юни 2022г., в общ размер 1770.00 лева, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА А. Н. А., с ЕГН *****, от гр. Д., общ. Д., обл. См., ул. „М.“ № * да заплати на Н. З. А., с ЕГН *****, от с. Б., общ. Д., обл.Смолян разноски по делото за двете инстанции

за адвокатско възнаграждение в общ размер на 1400 лева, от които 700 лева за първоинстанционното производство и 700 лева за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.280,ал.3,т.2,предл.І от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____